

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511871920/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

jeg, ikke uden Grund Mistanke til, helst da det var Herr Panthakak, som anmærkede den; jeg paa-
stoed at der i det mindste maatte være to eller tre
af mine Landsmænd overværende ved en Forsam-
ling af denne Art; og det blev mig uden Vanskelig-
hed tilstaaet — Tre Dage derpaa bragte Ridderen
af den verste Verden mig i dette Selskab —

Jeg tvivler ikke paa, at mange her vil finde et
Spring, som de hverken havde ønsket, eller til-
troet mig — De som har lagt Mærke til mit Even-
tyrs datum, vil finde at disse tre Dage just var op-
fyldte med meget betydende menneskelige og na-
tionale Handlinger, som jeg ingenlunde burde for-
bigaae; saa meget mindre som en Deel af dem
naturligviis paa nye maatte give mig en herlig
Triumpf over min Modstandere Herr Panthakak,
hvis største Beviis for Jordens Afskyelighed, var
de Lasterhaftes Sikkerhed og Lykke — Dog, naar
mine Læsere, kun vil have Taalmodighed med
mig, lover jeg dem, at jeg tilforladelig ikke skal
glemme dem af disse Handlinger, som ere tjenlige
til mit Øyemed, det er at sige dem, som baade ere
ægte og uforstilte nok, og komme tit nok for, til
deraf at dømme om Mennesker og om Danske —
Thi det er i forbigaaende sagt, Mennesker, og hver-
ken Masker eller Vanskabninger som jeg har sat
mig for at skildre — Men jeg har ikke selv været
Vidne til alle disse Handlinger, og endnu mindre
troer jeg mig ene i Stand til at bedømme dem —
Det er mine Fremmede, som man maae vente
dette af; og alting har sin Tid, siger Salomon — || 187

De Fremmede blev snart enige med Herr Pan-
thakak og mig om Hoved-Sagen — Hvad vorc
mindre Indretninger betrefte blev det afgjort:

1.) At vi en Eftermiddag om Ugen skulde forsam-
les i Form af en Ret, hvori Herr Guzman Pansa en
Spanier af Fødsel skulde præsidere — Ham skulde
det tilkomme at uddeele Arbeidet imellem Sel-
skabets Lemmer efter sit Gotbefindende, at be-

stemme hvad vi skulde foretage os hver Forsamlings Dag, og uimodsigelig at afgjøre alle forekommende Tvistigheder — Herr Christian Panthakak, en fød Holsteener, og Monsieur Pierre Gaillard en Franskmand fra Floden Garonne, blev efter eget Forlangende og med Herr Pansas, saavel som heele Selskabets Samtykke valgte, den første til ordentlig Actor og den sidste til ordentlig Defensor i Sagerne, betreffende det menneskelige Kjøen — I den Hensigt blev det dem hver for sig paalagt, i Særdeleshed at samle og at bekjendtgjøre, alle dem af deres egne og andres Opdagelser, der nogenledes var tjenlige til at gjøre Adams Børn kjendelige fra deres verste eller fra deres beste Side — End videre befalede Herr Pansa, at de, som Personer, der forstod næsten alle Europæiske Sprog, skulde oversætte, og enten tilsige mig, der uværdig blev valgt til Selskabets Skrivere, eller selv opskrive alt hvad han selv, Præsidenten; en Polak navnlig Zerbrstowsky, og en dansk Philosoph ved Naun Jeppe Simonsen maatte forebringe; thi disse tre bekjendte jeg reent ud, at jeg ikke kunde forstaae — Ydermeere blev det dem paalagt, hver Uge at levere benævnte tre, ifald de forlangte det, reenskrevne latinske Over-Sættelser, af den forrige Uges Acter; indtil de fik lært vort Sprog, hvilket, som de paa Magisteren nær, alle ønskede og haabede, ikke skulde vare ret længe — — De øvrige af Selskabet skulde jeg besørge — Foruden dem jeg allerede har nævnet var der dengang ikke fleer, end Herr John Pickel, en Engelsmand, Herr Claas van Sachtlewen en Hollænder og Klijok en Schweitser af Fødsel — Disse var ordentlige Assessorer, med fuldkommen Ret at tale, naar de vidste noget fornuftigt at forebringe — Som vi fra den Dag af altid har søgt, at udbrede vort Bekjendskab, er der Tid efter anden kommet fleer og fleer til, || som Læseren vil lære at kjende, ligesom de træde paa Skue-Pladsen — Endnu samme Dag blev

der paa min indstændige Begjæring, da jeg nemlig holdt for, at to Danske var for lidet blant saa mange Fremmede sendt Bud ned efter Verten i Huuset, en god ærlig, enfoldig Mand, for Resten Skræder af Profession, som jeg for ikke at nævne hans rette Navn, indtil videre vil kalde Herr Syenaal — Den gode Mand loe ret hjertelig over vort Narrerie, som han kaldte det, og sagde at han var meget for saadanne Løyer — Han har heller ikke fra den Dag af, forsømt en eneste af vore Forsamlinger, og jeg maae her give ham det Vidnesbyrd, at han altid har været den gladeste, fredeligste, og føyeligste af os alle —

2.) Som Hovedet kommer førend Halen, som det maae være Morgen, førend det kan blive Aften, og som man maae søbe af Bredden førend man kan naae Bunden, for at betjene mig af Herr Præsident Pansas egne Udtryk, efter Fiskalen og Tolken Herr Panthakaks Over-Sættelse, saaledes bør man lære at kjende sig selv, førend man bekymrer sig om andre, og de Opdagelser, som man allerede har gjort, bør i Ordenen gaae for dem, som man daglig gjør, eller venter at gjøre — Af disse Grunde blev det os befalt at begynde med oprigtige og upyntede Fortællinger af vores egne LevnetsLøb, og af alle de betydende menneskelige Handlinger og Hændelser som vi enten havde havt Deel i, eller kun været Vidner til — Dog som der gives saadanne Tildragelser, der langtfra ikke gjøre det Indtryk naar de fortælles om et Aar, som naar de fortælles strax, der saa at sige endnu maae kunde sees og peges paa naar de skal føles; og andre der indeholde saa vigtig en Advarsel at den aldrig kan komme tilig nok; endelig; den tredie Slags, der saa betydelige de og kan være, som det lader, ikke uden at være opskrevne kan erindres af nogen Dødelig længer, end otte Dage; saa blev det i Henseende til disse, for vore tilkommende Læseres, og i sær mine Landsmænds Skyld, be-